

ÉR HANGJA

HAVILAP

VIII. évfolyam,
12. (94.) szám
2017. december

2-3 Egyházi előjárók
ünnepi köszöntője

4-5

Hans Stubenberg:
„A szívem mélyén
mindig kötődni
fogok
Székelyhídhöz”

7 Megújult
a Rádió Ér

ÉR HANGJA
ONLINE RÁDIÓ

Olvasóinknak áldott karácsonyi ünnepet és boldog, sikeres új évet kívánunk!

Nem lehet csoda nélkül élni...

Minden korosztály jól érezte magát a kreatív, ízekben és dallamokban gazdag adventi fonóban

Nagy örömmel fogadtam a hírt, mikor megtudtam, hogy a tavalyi Érmelléki Adventi Fonó esemény idén december 4-10. között folytatódik. A programsorozat az idei évben is a Bethlen Gábor Alap Zrt. támogatásával és a székelyhídi polgármesteri hivatal partnerségével jöhetett létre és reméljük, még sok hasonló értékes és tartalmas programban vehetünk részt a jövőben is.

„Karácsonykor az ember mindig hisz egy kisé a csodában, nemcsak te és én, hanem az egész világ, az emberiség, amint mondják, hiszen ezért van az ünnep, mert nem lehet a csoda nélkül élni.”
(Márai Sándor)

Örültem, mert szülőként, pedagógusként és székelyhídi lakosként is nagyon várok minden olyan eseményt, ami épít, szépít és közelebb hoz minket a múltunkhoz és főként egymáshoz. Ebbe a hideg, esős, sáros, szeles decemberben nekem ez az adventi fonó igazi tiszta fényt gyújtott a lelkemben, amit tovább tudtam adni a lányomnak is. Így

számunkra egy csodaszép, csodaváró készülődés kezdete volt ez a hét. Készülődés a csodára, amire mindannyiunknak szüksége van, csak sajnos sokszor vakítanak el minket az üzletek, reklámok, akciók ajánlatok fényei és feledkezünk meg arról, amit valóban várunk, amire igazán szükségünk van.

Az első nap édes mézeskaláccsal körülfogva repült el, mely során a Létavértesi Rozsnyai István Múzeális Gyűjtemény munkatársai, Kővári Emese, valamint Jenei Szabina és Alexandra bevezették a 0. C osztály tanulóit, tanítónőit, Szabó Izabellát és Hara Rékát és az érdeklődőket a mézeskalács-készítés rejtel-

A csigasodrást ma már csak az idősebbektől lehet eltanulni

meibe. Szó esett hagyományokról, történelmi múltról és persze a mézeskalács-készítés csínját-bínját is megtanulhattuk. Nyújtottunk, szaggattunk, díszítettünk és sütöttünk.

A klasszikus ütőfás technikát is kipróbálhattuk, mert a lányok szebb-nél-szebb ütőfákat hoztak, amit mindenki nagy örömmel ki is próbált. Az elkészült remekművekből

azonban nemigen készül majd kiállítás, hisz azon melegében a résztvevő lelkes diákok pocakjába kerültek, ami visszaigazolta, ez jól sikerült program volt.

Bihar megyében sikeresen pályáznak a fiatalok

Gazdák lehetőségeiről, törvényjavaslatokról értekeztek az Érmelléki gazdafórum hallgatóságával

A decemberi ünnepi készülődés közepette sem terelődött el a figyelem a gazdatársadalomról, a földből élők problémáiról, lehetőségeikről. Ennek fényében szervezték meg az Érmelléki gazdafórum elnevezésű találkozót december kilencedikén Székelyhídon.

A helyi polgármesteri hivatal dísztermében megtartott szakmai konferenciát az Érmelléki Fejlesztési Ügynökség, a Romániai Magyar Gazdák Egyesületének (RMGE) Bihar megyei szervezete, valamint Székelyhíd város önkormányzata szervezte. A neves szakelődők mellett több gazda is jelen volt a rendezvényen, akik kérdéseket intézhettek az előadókhoz.

Elsőként Bérés Csaba polgármester köszöntötte a megjelenteket, örömet fejezte ki afölött, hogy Székelyhíd város helyszínénél szolgálhat a találkozó. Szabó Ödön Bihar megyei RMDSZ-es parlamenti képviselő elmondta, hogy sokrétű változásokat hozhat a jövő esztendő. Éppen ezért januártól további találkozót szerveznek, hisz akkorra már további fejleményekről is beszámolhatnak, a törvénykezési folyamatok beindulnak, amelyek következményei érinteni fognak mindenkit. A találkozó jelentőségét mutatta, hogy Szabó József megyemenedzser is jelen volt a helyszínen, üdvözlő szavai mellett sok sikert kívánt mindenkinek. Ezután sorra szólította házigazdaként a szakmai előadókat a képzeletbeli pulpitus elé Boda Gergely Zoltán, az Érmelléki Fejlesztési Ügynökség irodavezetője.

Módosítanák az erdészeti és a napszámostörvényt

Elsőként Magyar Lóránd Sztármár megyei RMDSZ-es parlamenti képviselő, a mezőgazda-

sági bizottság tagja a törvényhozási munka kulisszái mögé nyújtott betekintést, vázolta azokat a nehézségeket, amelyekkel tevékenységük során szembekerülnek. Beszélt azokról az előterjesztésekről, amelyeket az RMDSZ nyújtott be, például, hogy a 90 napos napszámostörvényt 180 napra módosítsák. Azt is elmondta, hogy az erdészeti törvényen, ami sürgősségi kormányrendelettel jelent meg, igyekeznek javítani, hisz akut fahiányt eredményezett. Az elhullott állati tetemek elszállítására és megsemmisítésére megoldatlan országos szinten, most dolgoznak ennek a megoldásán is. Nyomást éreznek arra vonatkozóan, hogy csak a nagy farmokat támogassák hathatósan, mindeközben a kis gazdaságok háttérbe szorulnának. Említette a szövetkezetek létrehozásának fontosságát, hisz a

néhányhektáros gazdaságok életben maradása, fejlesztése elképzelhetetlen másként.

Fándly Marius, az adóhivatal (ANAF) Bihar megyei aligazgatója a 2018-ban esedékes adóváltozásokat ismertette. Szólt a személyi jövedelemadó 16-ról 10 százalékra való csökkentéséről, ami 4,8 millió munkavállalót érint. A társadalombiztosítás kifizetése áthárul a munkavállalókra. A változtatásokat a költségvetési hiány indokolja a szakértő szerint, aki megnyugtatót mindenkiket, hogy a nettó fizetések nem fognak csökkenni, a minimálbéresek 98 lej többletbevételre számíthatnak.

Florian Pavel, a Mezőgazdasági Kifizetési és Intervenciós Ügynökség (APIA) Bihar megyei fiókvezetője az általa vezetett intézmény működési struktúráját vázolta.

Gazdálkodók, településvezetők egyöntetű véleménye: a szakmai találkozót folytatni kell

A szeretet ünnepére

A karácsony a szeretet ünnepe, a meghittség ideje. Karácsonykor minden és mindenki megváltozik kicsit. Ilyenkor jobban vágyunk a csendre, a nyugalomra. Visszatérünk az igazi értékekhez, amelyek a hétköznapi rohanásban időnként háttérbe szorulnak. Jobban figyelünk családunkra, barátainkra, embertársainkra. Az ünnepi készülődés, ajándékvásárlás izgalma csodálatos, de az igazi örömet azok a meghitt pillanatok adják, amelyeket szereteteinkkel töltünk el. Egy szóval, mosollyal, érintéssel sokkal többet tudunk adni, mintha drága ajándékokkal halmoznánk el egymást.

Az igazi ünnephez nem kell más, csak az, hogy szeretni, tisztelni tudjuk egymást, mert hiába vagyunk együtt, ha csak rideg ajándékozásból, vacsorából és egymást untató beszélgetésből áll az ünnep. Kell legyen közöttünk egy erős kapcsolat, és ez nem más, mint a szeretet. Kívánjuk, hogy karácsony elmúltával se vesszünk el egymás iránti tiszteletünket, szeretetünket. Vigyük magunkkal karácsony igazi üzenetét a hétköznapiakba is. Áldott, békés, szeretetteljes karácsonyt és boldog új évet kívánunk mindenkinek!

BÉRES CSABA
polgármester

Ünnepi gondolatok

Karácsonyra készülve számunkra mi a legnagyobb ajándék?

Jézus kapott-e ajándékot karácsonykor? Ez juthat először az eszünkbe: a bölcsek hoztak neki aranyat, tömjént és mirhát. Aranyat a nagy királynak, tömjént az igaz Istennek, mirhát a halandó embernek. Bizonyára minden karácsonyra, az Ő születésnapjára kapott ajándékot: kis székelt, asztalt vagy kis báránkját Szent Józseftől, nevelőapjától, kis ingecskét és nadragót édesanyjától, a Boldogságos Szűz Máriától. Hálás volt mindig minden ajándékért és öröm volt a szívében. De tudott egy másik különleges titkot is: odaadás/jóság, vagyis ha megosztja másokkal, ami je van, akkor érzi magát nagyon boldognak. Ha megosztaná mindenki másokkal, ami je van, akkor senki semmiben nem szenvedne hiányt. Ez a kenyérszaporítás csodája. Te lehetsz az a fiú vagy lány, aki megosztja másokkal kenyerét, halát, ami je van. S akkor felbátorodnak a felnőttek is, mindenkinél volt valami elemózsia, megosztotta másokkal és mindenki jól lakott. Mi a nagyobb csoda, hogy Jézus megszorítja a kenyeret, vagy ha mindenki gyakorolja a szeretet jó cselekedeteit. Így volt a jeruzsálemi ősegyházban, közös volt mindenük és senki semmiben nem szenvedett hiányt. Keressük együtt, hogyan élhetnénk meg ezt ma.

Jézus elhagyta a menyei dicsőséget, szegény lett, hogy mi az Ő szegénysége által meggazdagodjunk. Ő a gazdag, akié minden ezen a világon, értünk teljesen szegénnyé lett. Mit jelent Krisztus szegénysége korunkban, fogyasztói társadalmunkban?

„Boldogok a lélekben szegények, mert övék a mennyek országa.” (Mt 5,3) A Biblia szegényei azért tudnak szegények lenni, mert mérhetetlenül gazdagok. Övék a mennyek országa. Jézussal elérkezett közénk a menyek országa. Ennél nagyobb kincs nem létezik. A Biblia szegé-

nyei olyan szabadok, akiknek megvan mindenük. Szabadok a világ kincsektől, mert övék az Isten országa. Mi mit választunk? Hatalmat, hírnevet, tiszteletet, elismerést, sikereket, pénzt? Csak hogy bebiztosítsuk magunkat. Vagy pedig elfogadjuk, befogadjuk szívünkbe Isten országát, ami a minden. Nincsen nagyobb gazdagság az Istenben elrejtett életnél. Milyen jó lenne, ha az Istenben való lét gazdagsága töltene el bennünket.

Mindenem a tiéd! – amit mond az apa a tékozló fiú történetében az idősebbik fiúnak, nap mint nap mondja nekünk Isten. Meghalljuk?

Mindenem a tiéd! Mit jelent ez nekünk? Semmit? Nem tudunk mit kezdeni vele. Aranyhegy tetején üldögélő koldusok vagyunk. A forrás mellett szomjan halunk. Tele kell, hogy legyen a szívünk hálával, mert minden a miénk. Isten feltétel nélkül szeret bennünket. Azért alkotott meg, hogy a létnek és a szeretetnek az örömét megossza velünk.

Az ünnepek közeledtével nagy a vásárlási láz, mindent el kell adni, hogy még több legyen a profit. Mindent meg kell venni, hogy ne maradjunk le másoktól. Mi az a minden? Földi kacat, amit a moly megrág, a rozsda megemész. Vagy betartjuk azt, amit Jézus mond: „gyűjtsétek kincset a mennyben” (Mt 6,20). Jézus azért lett szegény, hogy mi meggazdagodjunk, hogy a legnagyobb gazdagságot élhessük meg, a vele való mély, szenvedélyes szeretetkapcsolatot. Hol van az a egyszerű Krisztus-követő kereszténység, amelyik szenvedélyesen szereti a Mestert, és mindent erre a lapra tett föl?

Gary Chapman amerikai író, párkapcsolati szakértő így fogalmaz *Egymásra hangolva* című könyvében: „Létezik egy megfoghatatlan ajándék, amely többet ér,

mint bármi, amit a kezünkbe foghatunk. Ezt nevezem önmagunk odaajándékozásának, vagy jelenlétünk ajándékának.” Isten az, aki van. „Vagyok, aki vagyok” (2Móz 3,14), így mutatkozik be Isten Mózesnek az égő csipkebokornál. Isten az, aki mindig jelen van számunkra. Isten a szeretet. Itt van, jelen van és szeret. Ha időt töltünk az Ő jelenlétében, akkor leszünk igazán megajándékozottak. Így tudunk másokat megajándékozni jelenlétünkkel és szeretetünkkel.

Azzal, hogy Isten emberré lett Jézus Krisztusban, lehetővé tette az életszentséget közöttünk. A szent Isten lett valóságos ember. A megtestesüléskor az Isten magára vette a mi emberi természetünket. Isten országa bennünk van és közöttünk. Fogadjuk el ezt a gazdagságot. Istennel élni földi életünkben s örökké. Azé az ajándék, aki azt elfogadja és kibontja, azaz él vele. Isten segítsen adventben, az előkészületi időben, hogy elfogadjuk ezt az ajándékot, megtapasztaljuk Isten mérhetetlen szeretetét, merítsünk a szeretet forrásából. Másokat is vezessünk oda. Áldott adventet! Békés boldog karácsonyt!

OZSVÁTH JÓZSEF
 római katolikus plébános

Főséges és ékesség az ő műve

„Főséges és ékesség az ő műve, és igazsága megmarad örökkön örökké.” (Zsolt 111,3)

Isten az örök igazság, akiben nincsen változás, de abban sem, amit hinnünk élénk tárt és abban sem, amit a józan ész fényénél megismerhetünk általa. Azonban a megcsalt, rosszra hajló emberi természet a modern időkre, a „mindenki ezt csinálja”, „már ez a divat”, „a legújabb tudományos felfedezés szerint” és más ehhez hasonló

halhatatlan lelkünk ajtaján, koldusként könyörögve, hogy szánjunk rá időt és ismerjük meg Őt.

Szánok-e időt, legendó időt, minden időmet az igazságra, keresem-e a csendet, hogy a belém testesült Isten örök érvényű szavát meghaljam, keresem-e a kétezer éves egyház tanúságtevő hangját? Vagy eladom lelkem a pogány karácsonyi akciók, nagy zabálások, az üres élvezetek és az önjelölt tévitanítók piacán?

„Szereteim! Szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van. Mindaz, aki szeret, Istentől született, és ismeri Istent, mert Isten a szeretet.” (1Ján 4,7-8) Jézus Krisztus, örök szeretet az örök szeretettől be akar tölteni minket, azt akarja, hogy keze, lába, szeme szíve legyünk, akik által, etet, itat, ruház, tanít, ölel, jelen van, áldozatot hoz.

„Aki birtokolja a világ javait, és szűkölködni látja testvérét, de a szívét elzárja előle, hogyan marad meg abban az Isten szeretete?” (1Ján 3,17) Elárulom, sehogy sem marad meg az, aki kis önző értéktelen féreggé degradálja magát, aki a szeretet látszata alatt csak be akarja gyűjteni az élet cukorfalatkáit.

„Egymás iránt legyetek inkább jószágok, könyörületsek, bocsássatok meg egymásnak, ahogy Isten is megbocsátott nektek Krisztusban.” (Ef 4,32) Aki nem akar megbocsátani és „felejteni”, az minnek ünnepli a karácsonyt? Aki nem akar bocsánatot kérni, minek karácsonyozik? Azért, hogy most békés áhítatlan győzködhesse magát: amit helytelenül tett az helyes, hogy minél több „jól tetted” piros pontot kaparjon össze? Minek karácsonyozik, aki az örök megbántottság habostortájában élvezkedik azokkal szemben, akikkel lehet, hiszen milyen könnyen túltesszük magunkat „dolgokon”, ahol a karrier, munkahelyi siker, a hatalmasok esetleges nemtetszése olajozza megbocsátásunk törekény gépezetét... a balek vétkesnek viszont szenvednie kell.

Jön a karácsony és benne egy érző szívű Isten, az Úr Jézus Krisztus vár jókat és kevésbé jókat, szóval mindenkit, hogy belevessük magunkat ölelésébe, és ezt az örömhírt elvigyük mindenkihez. Legyen ez a karácsony a hit a szeretet és a megbocsátás karácsonya.

Áldott karácsonyt!
 ERDŐDI ENDRE
 görög katolikus plébános

Să fie pace în inimile noastre

Crăciun binecuvântat și pruncul din ieslea Betleemului să se nască în inima fiecăruia. Dumnezeu să vă binecuvânteze, să vă dea sărbători fericite, alături de cei dragi, să fim mai iubitori, mai buni, mai recunoscători, să fie pace în sufletele și în casele noastre, dar și pe pământ.

Hristos s-a născut. Sărbători binecuvântate și fericite.

preotul
 ANTAL CIPRIAN

Békesség legyen a szíveinkben

Áldott karácsonyi ünnepeket kívánok mindenkinek, és azt, hogy mindegyikünk szívében szülessen meg a betlehemi jászolban fekvő kis Jézus. A Jóisten áldja meg mindannyiukat és adjon békés, boldog ünnepeket a szeretteik körében, hogy jobbak, hálásabbak tudjunk lenni és hogy a szíveinkben, otthonainkban és a földön is béke uralkodjon.

Jézus megszületett! Áldott, boldog ünnepeket kívánok mindenkinek!

ANTAL CIPRIAN atya

ÉR HANGJA
 HAVILAP

Főszerkesztő: D. Mészáros Elek

Munkatársak: Béres Angéla, Béres Imre, Bíró Orsolya, Csorba Roland, Forró Csaba, Juhász György, Kalló-Nagy Kamilla, Szamos Mariann, Tiponut Tibor, Ványa Blanka

Tördelés: Ferencz Csaba-Levente

ISSN 2501-1545

 Szerkesztőség elérhetősége: 417435 Săcueni piața Libertății nr. 1
 e-mail: erhangja1@gmail.com, honlap: www.erhangja.ro

Székelyhíd és környéke havilapja.

Kiadja és ingyenesen terjeszti az Ér Hangja Egyesület.

Felelős kiadó: Béres Csaba

Nyomás: Europrint Kft., Nagyvárad

A kiadvány megjelenését támogatta:

 Székelyhíd Város
 Polgármesteri Hivatala

 Nemzeti
 Kulturális Alap

 Nemzeti
 Kulturális Alap

Szeretteim, szeressük egymást

„Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet az Istentől van; és mindaz, aki szeret, az Istentől született és ismeri az Istent.”
(1Ján 4,7)

Szeretett Testvéreim!

A karácsony már időtlen idők óta a szeretet ünnepe, a boldogság, a meghittség napja. A karácsony mindent és mindenkit megváltoztat. Jobban vágyunk a csendre, a nyugalomra, visszatérünk azokhoz az értékekhez, amelyek a hétköznapok rohanásában időnként a háttérbe szorulnak. Jobban figyelünk családunkra, barátainkra, embertársainkra. Az ajándékvásárlás és az ünnepi készülődés izgalma csodálatos, azonban ezen az ünnepen mégis a szereteten van a fő hangsúly, azokon a meghitt pillanatokon, melyeket szeretteinkkel együtt tölthetünk el. Néha egy szóval, mosollyal, érintéssel sokkal többet tudunk kifejezni, mintha drága ajándékokkal halmoznánk el egymást. Sok ember nem tudja, mi hiányzik az életéből, pedig ez nem más, mint az igaz szeretet.

Az igazi ünnephez és az egész életünkhöz nem kell más, csak az, hogy szeretni, tisztelni tudjuk egymást, mert hiába jön össze a család, a baráti társaság, ha csak rideg ajándékozásból, vacsorából és egymást untató beszélgetésből áll az ünnep. Kell legyen közöttünk egy kapocs, és ez nem más, mint a szeretet.

„Karácsonyi szeretet, csend és béke
Legyen ott az ünnepvárásban,
A fellobbanó gyertyalángban,
A sült kalács illatában,
A csengő harangok hangjában,
Az egymásra mosolygásban,
A szemek tükrözötte ragyogásban,
A hit csillagában,
A világban!

Legyen szeretet, csend és béke
A lelkek találkozásában.”

Mindannyiuknak kívánom, hogy karácsony elmúltával ne veszítsük

el az emberségünket, a másik iránti tiszteletünket, szeretetünket. Vigyük magunkkal karácsony igazi üzenetét és építkezzünk értékeinkből a hétköznapokban is. Kívánom mindenkinek, hogy a karácsony – akár egyedül, akár szeretteik körében ünnepelnek – segítse Önöket testi, lelki és szellemi feltöltődéshez.

Áldott, békés, szeretetteljes karácsonyt és boldog új évet kívánok mindenkinek Szeretettel,

RÁKOSI JENŐ
református esperes-lelkipásztor

Karácsony-e még a karácsony?!

Nehéz feladat ma karácsonyi köszöntőt megfogalmazni, mert úgy érzem, hogy az angyaltalan, pásztortalan, királytalan, jézustalan, istentelen karácsonyok sorának végére húzhatunk újabb strigulát az idén is.

széles e világon. Nagyon halkán lopózott be. Gumitalpú lábbeliben onson, de nagyon határozottan terjeszti a „keresztyénség utáni” erkölcsi etikát, teszi ezt egyre hatékonyabban. Gondoljátok át, hogyan szövik át meg át az új kifejezések a politikát, a törvényhozást, az igazságszolgáltatást, a kultúrát, az egészségügyet, az oktatást. Olyanok, mint a választás joga, szexuális orientáció, tudatos döntés, diszkriminációmentesség, sokféleség, másság, gender, partnerség, holisztika, befogadás (női, gyermeki), reprodukció, biztonság, abortusz, szekuláris spiritualitás stb.

Ez a globális erkölcsi orientáció viszont számúzte az olyan bibliai fogalmakat, mint az igazság, törvény, tekintély, hit, lelkiismeret, bűn, tisztaság, ész, erkölcsi-ség, szüzesség, férj, feleség, apa, anya, barát, ellenség.

Világos, hogy a posztmodern etika gátlástalanul helyezi magát a természet törvényei, de Isten törvényei fölé is. Hogy mire vezet mindez, azt elmondja az évezredek bölcsessége, ami történelmi tényeken nyugszik: „Az összeomlást gög előzi meg, a bukást pedig felfuvalkodottság.” (Péld 16,18)

Két kérdés adódik, amit fel kell tennünk. Mi erre Isten válasza, és mihez tartjuk magunkat mi? A választ mindkettőre a Biblia fogalmazza meg: „A tudatlanság időszakait ugyan elnézte Isten, de most azt hirdeti az embereknek, hogy mindenki mindenütt térjen meg. Azért rendelt egy napot, amelyen igazságos ítélet mond majd az egész földkerekség fölött egy férfi által, akit erre kiválasztott, akiről bizonyosságot adott mindenki előtt azáltal, hogy feltámasztotta a halálból.” (ApCsel 17,30–31)

„Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését.” (Tit 2,11–13)

Jézus több mint kétezer éve megérkezett és a gonosz minden mesterkedése ellenére elvégezte azt amiért jött. Újra vissza fog jönni, mert megígérte.

Kellemes emlékezést kívánok minden olvasónak Jézus első eljövételére és boldogító reménységet az Ő visszajövetelére. Mikor itt járt, megoldotta azok gondját, akik hozzá fordultak, lokálisan. Amikor visszajön, meg fogja oldani mindazok gondját, akik várják Őt, de ezúttal globálisan és végérvényesen.

BALLA FRIGYES
baptista igehirdető

Nyüzsgés a csokalyi adventi vásáron

Többen is a vásáron szerezték be adventi koszorújukat

Családias, meghitt adventi vásárt tartott a csokalyi református közösség advent első vasárnapján a gyülekezeti imateremben. Az istentiszteletre távozva a hívek útja egyből a közösség imatermébe vezetett, ahol már kézműves termékekkel és finomságokkal terített asztal várta az adventet ünneplőket. Az imateremben a hatalmas nyüzsgés ellenére mindenki türelemmel nézelődött a kézzel készült kis tárgyak között, és láthatóan szívesen csevegett az egyházi alkalom után. A meg-

vásárolható termékek között voltak mézeskalácsok, karácsonyfadíszek, képeslapok és mécesstartók is, izlésesen sorakoztatva, jelképes összegekért. Ezeket az óvodások és kisiskolások, illetve a helyi IKE tagjai készítették. A terem másik oldalában pedig meleg tea, fánk és lángos várta az időseket és fiatalokat. A befolyt összegből társasjátékot vásárolnak majd az IKE-s fiatalok számára, a hosszú téli estékre készülve.

BIRÓ ORSOLYA

Heródesek múltban és jelenben

jegyzet

Jézus Krisztus remélt megjelenésére felfigyelt az akkori világ. A megmentőt várók sokaságának a reménységet jelentette, míg a hatalmon regnálóknak a félelem, a féltékenység vett uralmat. Minden rendelkezésükre álló eszközt elvetettek, hogy ingatag hatalmukat megerősítsék. Katonáság, besúgórendszer, kaméleon lelkiismeretű talpnyalók, hízelkedőkkel verbuvált siserehad állt rendelkezésükre, amit be is vetettek céljaik eléréséhez. Nem számított az emberáldozat, az értékek szétaprósítása, csak az ÉN kerüljön ki győztesen. Manapság sincs ez másként.

Aki páholyban érzi magát, csatát nyerőként tetszeleg. Munkahelyeken, politikai hadszíntereken hányszor találjuk magunkat szembe hatalmukat féltő Heródesekkel. Ezek valójában gyáva dilettánsok, akik még önmaguk előtt sem ismerik el hozzá nem értő, álságos mivoltukat, akiknek egyetlen fegyverük sátántól nyert.

Mert a diktátorokat mindig az inkompetencia szüli.

Igen, valóban lehet így csatát nyerni, de háborút nem, mert a szeretet, amit Jézus hozott közénk emberi formát nyerve, legyőzhetetlen. Percemberkével körülvéve, tűzokádó bűbájosok kísértése egyszer csak semmivé válik, ahogyan a pökhendik kevélysége is.

A szeretet ereje túlmutat fogalmi állapotán, valóságértelemmel bír. És mielőtt még Néző-örületbe kerülne a meghasonlott emberiség, rá kell eszmélnie, hogy a világ urai jönnek-mennek, a szeretet az, ami megmarad az időtlenségig.

D. MÉSZÁROS ELEK

„A szívem mélyén mindig kötődni fogok Székelyhídhoz”

Beszélgetés Hans Stubenberggel, a székelyhídi uradalmat felvirágoztató grófi család leszármazottjával

Novemberi hűvösben, őszi cirógató napsütésben indultam útnak egy kis székelyhídi küldöttséggel, hogy Bécs központjában, a Mozart kávézóban beszélgessek családfáról, emlékekről, küzdelmekről és kitartásról a XII. századig visszavezethető Stubenberg-dinasztia sarjával. A 77 éves Hans Stubenberg szerény eleganciával, nagy tisztelettel fogadott, és nem fukarkodott a részletes elbeszélésekkel.

– **Hogyan került a Stubenberg család eredetileg Székelyhídra és hogyan, meddig éltek ott?**

– A Stubenberg család a Saurau családon keresztül került Székelyhídra. Hogy a legelőjén kezdjem, egy Saurau családbeli férfi egy Dietrichstein grófnőt vett el feleségül, és kettejüknek Anna nevű lánya Saurau Christian Stubenberghez ment feleségül. Anna Saurau örökölte a székelyhídi birtokot, így a házassága után lett a székelyhídi birtok Stubenberg néven jegyezve, mégpedig 1784-ben. Hivatalosan ekkor került a Stubenberg család tulajdonába a birtok, gyakorlatilag a Dietrichsteinokon keresztül.

A Stubenberg cimerén középkori farkasfogó látható, melyen a szőke hajfonat a Szőke Copfosok rendjének jele, amellyel a család szintén rendelkezett

Én dédnagyapámig tudom visszavezetni a családfát. Ő, Josef Felix Stubenberg volt az utolsó a családban, akinek birtokai voltak egész Európában: Magyarország, Ausztria, Csehország, és a mai Szlovéniában is. Ezek között utazgatott, de sosem állapodott meg egy helyen. Neki négy fia volt: a legidősebb Josef, a második volt Camillo, a harmadikat Karlnak, míg a legkisebbet Josef Philippnek hívták. Ez utóbbi volt az én nagypapám, akinek a székelyhídi uradalom jutott. A legidősebb, Josef, a stájerországi (Ausztria déli tartománya, Graz központtal – szerk. megj.) és a mai Szlovénia területén található birtokokat örökölte. Karl a történelmi Csehországban található birtokokat kapta. Ezt az tette lehetővé, hogy a Josef Felix dédpapa felesége, Anna von Nimptsch, egy Niemczában (németül Nimptsch, a történelmi Csehország területén, mai dél-nyugat Lengyelországban – szerk. megj.) született grófnő volt, ő hozta a családba a cseh birtokokat. A negyedik testvér, Camillo egy Breunner grófnőt vett el, akin keresztül Bécs környéki birtokokat örökölt meg. A nagypapám, aki a székelyhídi tulajdon lett, feleségül vett egy Gudenus családbeli bárónt és hat gyer-

mekük volt. A legidősebb fiút Josefnek hívták, a második volt édesapám, Ernst, utána következett a sorban Palkó, és három lánytestvér: Anna, aki Németországba házasodott egy Pilar nevezetű báróval. Az ők gyerekeikkel voltunk a kastélyban legutóbb Székelyhídon. A második lány Elisabeth volt, aki egy Malanotti nevű magyar tiszthez ment hozzá. A harmadik lánytestvér, Theres hajadon maradt. Édesapám fiútestvérei esetek a II. világháborúban. Josef a németországi Füssenben hunyt el, Palkó pedig a focsani-i munkatáborban. Édesapám, aki gyermekéveit és fiatal felnőtt korát Székelyhídon töltötte, szintén részt vett a háborúban, brit hadifogoly volt, majd 1946-ban tért vissza Ausztriába. 1939-ben vette el édesanyját, Anna Dobrzensky grófnőt. Az apám Karl nagybátyjának nem voltak gyermekei, így a cseh birtokai Ernst apámra szálltak, amikor ő 23 éves volt. Később a cseh birtokot elvették a szüleimtől, pontosan 1945-ben, mert akkoriban a németeket és az osztrákokat egy kalap alá vették, és mivel a németeket kismizték, az ártatlan osztrákokra sem voltak tekintettel. Édesanyám a nagymamától stájerországi birtokot örökölt, így kerültem 1946-ban arra a vidékre.

Míg édesapám Angliában volt fogságban, és a fivérei elhunytak, nővérei, Elisabeth és Theres édesanyjakkal (született Gudenus bárónővel) elmenekültek. Nagymamám a menekülés közben elhunyt Budapesten, a két nővér pedig visszament Székelyhídra a kastélyba, mert Elisabeth férje, Malanotti fogságban volt, de Elisabeth nem akarta elhagyni férjét és a birtokot. Malanotti visszatért háborúból, elfogták a kommunisták, és a Duna-kanyarba hurcolták kényszermunkára. Theres nagynénem Temesvárra költözött és ott egy kórházban dolgozott takarítónőként. Ő volt az utolsó a családból, aki elhagyta a székelyhídi kastélyt és a birtokot. Több-
 ször is börtönbe került, ahol kínozták, majd 1967-ben visszatért Ausztriába. Elisabeth nagynénem és Malanotti 1964-ben tértek vissza Ausztriába, Anna, az idősebb lánytestvér pedig 1943-ban kiköltözött Németországba.

A gyermekkori kastély mai formájában, Letohradban

Hans Stubenberg jól ismeri ősei történelmét

– **Figyelemmel tudták-e követni a háború után a székelyhídi örökség sorsát?**

– 1984-ben édesapámmal és Theres nagynénémel voltam először Székelyhídon, mert édesapám meg akarta nekünk mutatni, hol töltötte a fiatalosságát. Aztán láttuk a visszaszolgáltatás lehetőségét és elkezdtük kutatni a lehetőségeket a tulajdonunk visszaszerzésére. Székelyhidat eltulajdonították a családunktól, Anna néném gyermekei és én lennénk az elméleti örökösök az itteni

birtoknak. Mi előálltunk az igényünkkel Romániában, először a helyi bíróságnál elvesztettük a pert. Aztán a feljebbviteli szinten ígéretet kaptunk, hogy visszahelyeznek minket a jogainkba, viszont elsőfokon ezt megfellebbezték. Innen Nagyváradra kerülünk peres ügyünkkel, ahol vesztettünk. Onnan pedig az Emberi Jogok Európai Bírósága elé mentünk ügyünkkel, Strasbourgba. Arra alapoztunk, hogy európai uniós állampolgárok vagyunk, és minket is egyenlő bánásmódban kell részesíteni a román állampolgárokkal. Akkoriban nyolcezer hasonló ügyet bonyolított a bíróság. Ilyen esetekben két ügyet meghatároznak precedensként, és az összes többi esetében is ennek a mintájára hoznak ítéletet. Két évvel később kaptunk választ, elvetették a kérelmünket, azzal az indokkal, hogy Románia belépése és az uniós csatlakozási szerződés aláírása sokkal később történt, mint a nagybátyjaim elhunyt és az ezáltal örökösödés.

– **Hogyan élte meg Ön és a családja ezt a hatalmas veszteséget? És hogyan érintette Önöket később, hogy gyermekotthon lett a kastélyból?**

– Nézze, én a csehországi birtokokat is elvesztettem, de realista maradtam. Mit tehettem volna? Volt munkám, volt keresetem. Sírni, gyászolni élethosszig értelmetlen. Illetve mindeközben az ausztriai birtokainkhoz fűződő tulajdonjogaink háborítatlanok maradtak.

Ugyanakkor, bár nem a mi családunk tulajdonába került vissza az ingatlan, nagyon örültünk, hogy jótékony célt szolgált és meggyőződésünk, hogy a ferences rendiek kezében nagyon jó kézben van a kastély. Láttuk, hogy nagyon sok minden megújult, és nagy öröm, hogy jó célt szolgál az épület.

– Hogyan írná le nekem, mint székelyhídi fiatal kíváncsiskodónak, a családjukat? Mit tart fontosnak megemlíteni a dinasztájukról?

– A Stubenbergeket stájerországi származású család. Két ilyen régi család van Stájerországban, a Stubenbergeket és a Herberstein család. A mi dinasztánk a XII. századból eredeztetni magát és lassan-lassan szedte össze birtokait az évszázadok során. A Stubenbergeket, akikre uraságokként tekintettek addig is, támogatták gazdaságilag a Habsburgokat, ezért nemesi címet kaptak, így a XIV. századtól grófok lettek. A XVI. században Luther Márton érkezésekor a Stubenberg család egy része átkeresztelkedett protestánsnak. Az átkeresztelkedés nem tetszett a császárnak, ezért az összes protestáns nemest megfosztotta tulajdonaitól és el kellett hagyniuk az országot. Így a Stubenbergeket egy része is kivándorolt más német államokba. A császár viszont kötelezte azokat, akik megmaradtak katolikusnak és ott maradtak Stájerországban, hogy támogassák az elköltözött protestánsokat. Voltak, akik német földről továbbköltöztek. Nemrég fedeztük fel például, hogy Hawaiiin van egy Stubenberg nevezetű ügyvéd, aki szintén a mi családunk leszármazottja. Annyit még a felmenőkről, hogy XIII. században egyik ősiünk, Ulrich von Stubenberg részt vett a keresztény háborúkban, az ötödik hadjárat során, Damiettában vesztette életét (*Damietta – magyarosan Dimját – egyiptomi kikötőváros – szerk. megj.*). Állítólag már az ő dédnagyapja is kereszties lovag volt, a XI. században.

Nagy büszkeséggel tölt el, hogy a családom mennyi jót tett a székelyhídi lakosságért, és a szívem mélyén mindig össze leszek kapcsolódva Székelyhíddal. Nagyon remélem, hogy hamarosan visszatérhetek oda.

– Mit meséltek Önnek a családtagok a Stubenberg család székelyhídi életéről?

– Édesapám és a nagynéném mesélték, hogy a családunkat nagyon szerették Székelyhídon, és hogy nagyon sok jót tettek az ott élőkért. Édesapám mesélte, hogy amikor gyerek volt nem lehetett egy darab görög-dinnyét venni, mert a legkisebb értékű pénzérméért két dinnyét lehetett kapni.

– Milyen gyerekkori emléket idézhet fel?

– Prágában születtem, mert akkoriban édesapám ott élt. Szüleim egyetlen gyermeke vagyok. Életem első öt évét a történelmi Csehországban, a kyšperki kastélyban és birtokon (*mai nevén Letohrad – szerk. megj.*) töltöttem. Csak csehül beszéltem, mert a csehek nem szerették a németeket, és ha a népi iskolában megszólaltam volna németül, még jól elvernek. Mint már említettem, míg édesapám fogságban volt, édesanyámmal áttelepültünk Ausztriába 1946-ban. A népi iskola után így két évre magántanuló lettem, majd harmadik osztályban kapcsolódtam be az osztrák népi iskolai oktatásba.

– Otthon milyen nyelven beszéltek egymással?

Az egykori Stubenberg-kastély Székelyhídon ma a Gyermek Jézus-otthon apróságainak menedéke

– Édesapám nagyon rosszul beszélt csehül, édesanyám viszont ugye cseh származású volt, de tökéletesen beszélt németül, így otthon is németül társalogtunk.

– Szép életpályát tudhat maga mögött...

– Kilencévesen a seckai bencés kollégiumba kezdtem járni az Alpokba. Tizenhat évesen érettségiztem, majd közgazdaságtant kezdtem el tanulni Bécsben. Itt szereztem doktori képesítést is, a spanyol adózási rendszerről írtam a szakdolgozatomat. Ennek érdekében egy évig madridi pénzügyminisztériumban dolgoztam, tanulmányoztam a dolgozatom témáját. Ezt követően Németországba költöztem, egy nagy cégnél voltam vezérigazgató-asszisztens. Törökországgal és Iránnal üzleteltünk akkor, hat év után újra Ausztriába jöttem, Grazba. Egy motorfejlesztő cégnél alkalmaztak, ahol harminc évet dolgoztam, ebből húsz évig gazdasági igazgató voltam. Távol-Kelet és Dél-Amerika tartozott a fennhatóságom alá, ebben az időszakban többet tartózkodtam repülőgépen, mint otthon. Hatvanhat évesen lettem nyugdíjas, de tanácsadói kapcsolatban maradtam a céggel.

– Ennyi munka mellett hogyan alakult a családi élete?

– 1971-ben nősültem meg, három gyermekünk van. Egy lányunk, aki sajnos három évesen elhunyt, és két fiúnk. Az idősebbik Maximilian, aki már házas és három unokával ajándékozott meg minket, Bécsben él, illetve van Paul, a fiatalabb, aki egy fűrészmű menedzsere, mert erdőgazdálkodást tanult. Ők már nem nemesi vérből való társat választottak maguknak, de ez nem jelent semmit, hiszen a nemességet hivatalosan eltörölték Ausztriában az I. világháború után, 1919-ben. Az én társam, a feleségem számtalan utamra elkísért. Indiában rengetegszer jártunk, mai napig vannak ott barátaink, csak úgy mint Kínában. A feleségem dél-tiroli grófi származású. Háztartásbeliként otthon a gyermekeinket nevelte.

– Jelenleg hol él, hogy telnek a mindennapjai?

– Édesanyámtól örököltem egy erdei birtokot Stájerországban relatív kis gazdasággal, amit kiadtam golfpályának. Ügyelek az erdőre és mint említettem, továbbra is tanácsadó vagyok a legutóbbi munkahelyemet biztosító cégnél.

– Mit üzenne a székelyhídiaknak?

– Nagy büszkeséggel tölt el, hogy a családom mennyi jót tett a székelyhídi lakosságért, és a szívem mélyén mindig össze le-

szek kapcsolódva Székelyhíddal. Nagyon remélem, hogy hamarosan visszatérhetek oda.

BÍRÓ ORSOLYA

Sokadik próbálkozás után sem sikerült visszanyerni a családi örökségét

Sziasztok Pajtikák!

Végre, hull a hó! Hó-hhó-hhhó! Tudjátok, mi a gondom? A tenyembe veszem a gyönyörű, csipkés hópíhét, beviszem a szobába, de pillanatok alatt csak egy icipici vízcsepp marad belőle. Vajon hol hibázom el? Látom az írásaitokból, rajzaitokból, hogy ti is nagyon szerettek a telet, a szép fehér hótakarót, no meg a hógolyózást, szánkózást, hóemberépítést. Persze a tél elmaradhatatlan vendége a Mikulás is, és itt lesz mindjárt karácsony... és az ajándék. Persze, csak a jó gyerekeknek! Tudtad, hogy sokkal nagyobb öröm ajándékot adni, mint kapni? Próbáld ki. Készíts ajándékot tesódnak, szüleidnek! Karácsonyig még van idő!

Cupp mindenkinek,

KÓPÉ

Én a következő kis verssel szeretnék nektek kedveskedni.
 ÁLDOTT, BÉKÉS
 KARÁCSONYT
 ÉS BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT
 Sok-sok szeretettel,

KÓPÉ

Karácsonykor

TÓTHÁRPÁD FERENC

*Karácsonykor csillag gyűlt ki
 Betlehem felett.
 Betlehemi istállóban
 Jézus született.
 Karácsonykor szívetekben
 Legyen szeretet.
 Jézus útján járjatok,
 Mert Istenhez vezet.*

BARA BOGLÁRKA, IV. C osztály

A Télapó

Hó, hó, hó!
 Itt a Télapó!
 Minden gyermek vár,
 Vidám ének száll.

Télapó jön
 fagyott jégen,
 hócsipkézett
 hópíhékkal.

POP KINGA,
 IV. C osztály

SISKA BERNADETT, I. B osztály

VARGA DORINA, II. D osztály

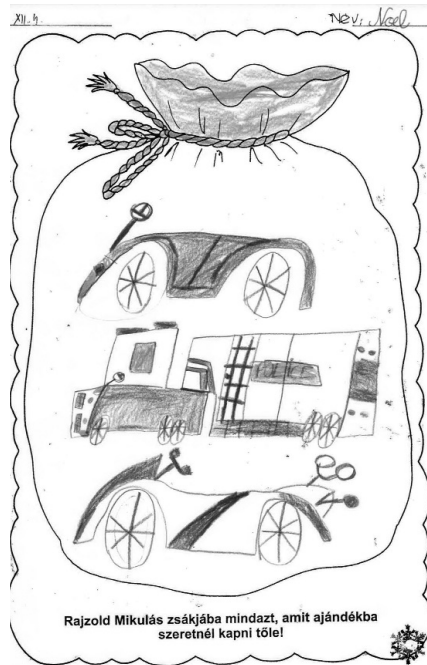
MÓRICZ LALI, 0. B osztály

Mikulás

Szánkón érkezik,
 bundája nagy,
 nyomában mindenütt
 hó meg fagy.

Kitalálod, kicsoda Ő?
 Minden gyermeknek jótévő.
 Puttonya csupa áldás,
 Ő jóságos Mikulás!

BALÁZS ÁDÁM DÁVID, III. D o.

Rajzold Mikulás zsákjába mindazt, amit ajándékba szeretnél kapni tőle!

MARINKÁS NOEL, I. C osztály

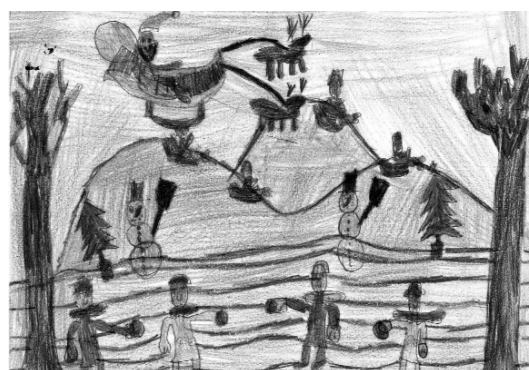
BOLDOG SOFIA, előkészítő A o.

BALOGH BERNADETT ALEXA, I. B osztály

HAMZA ALEX, 0. B o.

BALÁZS ÁDÁM, III. D osztály

Karácsony

Eljött az ünnep, a karácsony,
 így hát elkezdtem sütni a kalácsom.
 Jött a Télapó sok ajándékkal,
 hozott nekem csokit, mogyoróval.

Szeretem a telet mert esik a hó,
 és mert szánkón jön a Télapó.
 A karácsonyfa szép fenyőfa,
 alatta ajándékok nagy halomba.

KOVÁCS MÁTYÁS, IV. C o.

Kalandos karácsony

Volt egyszer egy fiú és lány, Lala és Lili. Lala kitalálta, hogy játszanak kincskereséset. Kimentek az udvarra, már egy órája keresgéltek, mikor Lili egy aranyló csengettyűt talált.

– Lala, nézd mit találtam! – kiáltotta.

Lala odafutott, megnézte. Bementek a szobába és rázogatni kezdték a csengettyűt. Csodák csodájára számtalan csillagszóró szikrázott fel. Rájöttek hogy varázscsengettyűt találtak.

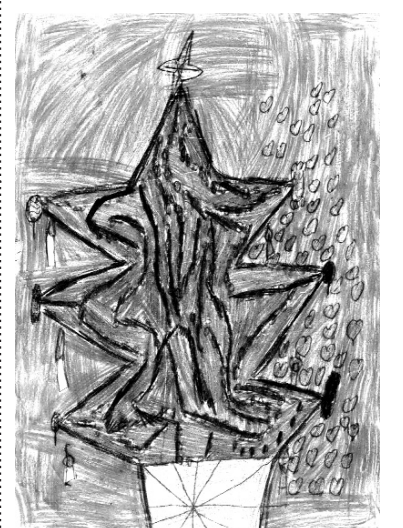
– Ez a legszebb karácsony! – kiáltották, és boldogan játszottak tovább a varázscsengettyűvel.

SZALLAI LÁSZLÓ, IV. C o.

Kedves Mikulás!

Én még nem kaptam virgácsot, de sokan azt mondják, hogy édes, cukros, csipős. Én idén jó és rossz is voltam. Képzeld, Mikulás, sok piros pontom van, és színjelesre zártam. Én nyolcéves vagyok, van egy tesóm, aki tizenkét éves. De nem egyezünk meg: a tesóm mindig zenét akar hallgatni, de én nem akarok. Én idén egy Frozen-könyvet kérnék és egy Elza színzöt. Remélem nem túl sokat kérek.

MAJOR SZANDRA, II. B o.

HAMDA SEBASTIAN, III. D o.

MÓRICZ MILÁN, III. E osztály

Optimizmus a tavaszi idény előtt

Nem könnyű a negyedosztályban bizonyítani labdarúgóinknak

Múlt havi lapszámunk utolsó soraiban épp arról írtunk, hogy a Bors és Szentandrás elleni meglepetésgyőzelmünk után végre megközelítettük a középmezőnyt. Nos ez az utolsó három fordulóban – sajnos nem magunknak köszönhetően – ez így is maradt, viszont nagyon magunkra hoztuk a két másik kiesőjelöltet, Vaskoh és Élesd csapatait. Történt ugyanis, hogy mire végre kezdtük látni a bennmaradási küzdelem alagútjának végén azt a bizonyos fényt, újra jöttek a kellemetlen pofonok.

Ki gondolta volna, hogy a két bravúr után, a tizenharmadik fordulóban úgy kapunk ki Vaskohszikláson 5-0-ra, hogy pillanatnyi esélyünk sem lesz a győzelemre? Ráadásul úgy, hogy visszatértek az eltiltott hiányzók (!?) is, így teljes csapattal érkezünk a Csodaforrás városába. Ennek ellenére sajnos csak a vendéglátó csapat volt a pályán. Már az első félidő végén csak egyetlen kérdés maradt a mérkőzéssel kapcsolatban: mennyi lesz a gólkülönbség? Végül öt lett, igazi gálát rendeztek fél gózzal is a hazaiak.

Ez a vereség finoman fogalmazva is borús előjeleket mutatott a következő fordulóra, ráadásul a Nagyváradai Egyetem csapata folyamatosan a közvetlen élmezőnyben tanyázik. De mint a korábbiakban láttuk, bárki ellen képesek lehetünk meglepetést okozni,

A negyedosztályos bajnokság állása

1. Szentmárton	15	12	2	1	36-12	38
2. Szentandrás	15	10	2	3	25-15	32
3. Belényes	15	9	3	3	27-20	30
4. Egyetem	15	8	4	3	32-15	28
5. Bihardiószeg	15	9	1	5	33-27	28
6. Bors	15	8	2	5	34-18	26
7. Mácsapuszta	15	8	2	5	30-18	26
8. Gyapjú	15	7	2	6	33-27	23
9. Vaskohsziklás	15	6	3	6	25-21	21
10. Érmihályfalva	15	6	1	8	32-31	19
11. Madarász	15	5	1	9	28-37	16
12. Fugyivásárhely	15	4	3	8	23-26	15
13. Nagyszalonta	15	4	1	10	30-37	13
14. Székelyhíd	15	4	0	11	16-37	12
15. Élesd	15	3	2	10	23-45	11
16. Vaskoh	15	2	1	12	21-62	7

semmiképp sem feltartott kézzel érkezünk a találkozóra. Talán az idei szezon legküzdelmesebb mérkőzését láthatta az újra szép számban kilátogató közönség. Helyzetek alig alakultak ki a kapuk előtt, minden egyes labdáért és centiméterért kökeményen meg kellett küzdeniük a csapatoknak. Sajnos ebből a csatából is mi jöttünk ki vesztesen, 2-0-ra nyertek a vendégek.

Az őszi, utolsó fordulóban egy újabb alsóházi rangadó várt ránk, az Élesdi Crişul otthonában. A hazaiak nemrég a sereghajtó Vaskoh otthonában szaladtak bele nagyarányú vereségbe, miért ne verhetnénk meg mi is őket, gondoltuk bizakodóan. Nos azért nem, mert mint egész évben, ezen a meccsen sem tudunk kiegyensúlyozott teljesítményt nyújtani. Hiába vezettünk 1-0-ra, 3-1-es vereség lett a vége, melyben újra nemcsak a vereség ténye volt az elkésztő.

Nos mindezek után, ha rápillantunk a bajnokság állására, azt látjuk, hogy még az épp bentmaradó helyen állunk. A többi csapatok oda-vissza veréses eredményeinek köszönhetően egy sikeresebb tavasszal még mindig elérhető lehet a középmezőny vége, viszont a kiesés veszélye is ott lebeg a fejünk felett. Az előzetesen várt 15-17 ponttól sajnos elmaradtunk, így nem túlzás leírni: kemény tavasz vár a Székelyhídi Törekvésre!

Javult az ifik teljesítménye

Maradva a negyedosztálynál, ami az ifjúsági csapatot illeti, valamivel rózsásabb a helyzet, mind az utolsó három fordulót tekintve, mind pedig a táblázatra nézve (15 forduló után a székelyhídi ifik 14 ponttal a 12. helyen állnak). Vaskohszikláson már az ötödik 2-2-jét játszotta a csapat (!), majd jó első félidőt

követően jött egy nagy zakó a listavezető egyetemi csapat ellen (0-7). De minden jó, ha jó a vége, Élesden 5-2-re nyertek a fiatalok, megszerezve első idegenbeli győzelmüket. Ami az egész szezont illeti, a 12. hely nagyon megbecsülendő és a kevesebb veszített mérkőzés is mindenképp hosszú távú bizakodásra adhat okot. Sajnos a hárompontos rendszerben az öt döntetlen nem annyira kifizetődő, de mint egyik játékos megjegyezte, egy pont még mindig jobb, mint kikapni.

Magára talált a végén a Toldy

Ellentétben a Törekvéssel, a Hegyközszentmiklósi Toldynak jobban ment a befejezés, az utolsó fordulóban, nagyon magabiztosan hozták második győzelmüket, otthon 7-3-ra verték a Sportiskolát. Számukra talán a legrosszabbkor jön a téli szünet, épp felszálló ágban voltak. Az újabb három pont nem hozott helyezéssel előrelépést (13 kör után 7 ponttal utolsóelőttiek), de tavaszra nézve képebe léptek utolérhető csapatok!

Nem maradt más hátra, minthogy mindhárom csapat nevében kellemes karácsonyi ünnepeket kívánjuk kedves szurkolóinknak, mindannyiukat várjuk jövőre is a stadionokba.

JUHÁSZ GYÖRGY

Bihar megyében sikeresen pályáznak a fiatalok

Gazdák lehetőségeiről, törvényjavaslatokról értekeztek az Érmelléki gazdafórum hallgatóságával

Béres Csaba (jobbra) örömet fejezte ki, hogy házigazdái lehetnek az őstermelők gondjait felszínre hozó találkozónak

1 Kiderült, hogy a megyében nyolc kihelyezett irodájukban fogadják azon ügyfeleket, akik 50 hektárnál kisebb földterülettel rendelkeznek, míg az ennél nagyobb birtokok tulajdonosai a megyei központban adhatják le a támogatásokért való folyamodványukat. Kivetítőn grafikonos kimutatásokkal láttatta a kérelmezők számát, az adott földterület, a kifizetési módozatokat, valamint az ellenőrzési mechanizmust. Ez utóbbi az adott terepen és légi felvételek útján történik. A támogatási rendszer az 50 hektáron felüli területek elérése felé „tereli” a gazdákat, számukra nyújtva nagyobb perspektívát – egyértelműsített az ügynökség vezetője.

Sebestyén Csaba Hargita megyei RMDSZ-es parlamenti képviselő, az RMGE országos elnöke a pályázati lehetőségeket ecsetelte. A területalapú támogatás minden gazda számára elérhető, míg a pályázati rendszer által biztosított pénzeszegek behatároltak. Ezért fordul elő gyakran, hogy bár a leadott pályázati paraméterek hibátlanok, mégsem tudják biztosítani annak finanszírozását.

A sikeres gazdálkodás nem birtokméret függvénye

Sebestyén érintőlegesen szólt a gazdaegyesület történetéről is, amelyet eredetileg 1844-ben alapítottak, majd 1990-ben szervezték újjá. Jelenleg tizenkét megyei szervezetben, 170 gazdakör működik, tagságuk száma 20 ezerre tehető. Az általuk megjelentetett *Erdélyi Gazda* szaklap révén naprakész információkkal látják el a gazdákat. A közös agrárpolitika uniós szinten való fenntartása fontos számunkra, hisz szám-

tan lehetőséget ad, nemcsak a támogatások terén, hanem munkahelyteremtés, környezetvédelem és sok más tekintetben is – jelentette ki Sebestyén.

Ezen a területen is vannak hazai ellenlábások. A nagygazdaságok egyre inkább dominálnak Romániában, a támogatások 40 százalékát a gazdák 98 százaléka kapta, míg a maradék 2 százalék vitte el a többi 60 százalékot. Az eredményességi mutatók szerint Olaszország az elmúlt évben a második legjobb eredményt érte el az EU-ban, pedig ott kis területekkel rendelkeznek a farmerek, ez is bizonyítja, hogy nem a nagygazdaság az eredményesség feltétele. Sőt, ahol nagygazdaságok működnek, azokon a területeken érezhetőbb a szegénység. Az RMDSZ álláspontja a kis és közepes gazdaságok, családi vállalkozások segítése – nyomatékosított a RMGE országos elnöke. A 2020 utáni uniós gazdaságpolitikáról szólva elmondta, hogy ők a jelenlegivel ellentétben a támogatások egyenlő elosztását preferálják. Manapság van olyan uniós ország, ahol a 800 eurót is eléri a hektáronkénti területalapú támogatás mértéke, míg Romániában ennek alig a 20-25 százalékát kapják meg a gazdák.

Céljaik között szerepel szaktanfolyamok további fejlesztése, sokrétűbbé tétele. A RMGE eddig már hateraz személynek nyújtott szakirányú képzést, a generációváltást ilymódon is támogatják. Bihar megyében a fiatal gazdáknak való segítségnyújtás kiemelkedően jó az ország más vidékeihez képest. A megyében a sikeresen pályázott fiatalok száma 2017-ben megnégyszereződött 2015-höz képest – hangzott el.

Póti Csaba, a Bihar megyei pályázati és -kezelő igazgatóság igazgatóhelyettese a Leader-program hathatós támo-

gatását ecsetelte. Biharban 12 Leader akciócsoport működik. A határmenti Leader-csoport a legnagyobb területi és számbeli egység, ebbe sorolt be a térség két városa, Székelyhíd és Érmihályfalva is. Jelenleg három aktív kiírásuk van, amelyek a gazdaságok fejlesztésére, fiatalok támogatására és piacerősítésre fókuszálnak.

Nagy Miklós, a RMGE Bihar megyei elnöke a falugazdász programról tartott tájékoztatót, ami szerinte komoly politikai háttér munka eredménye. Itthon építjük a jövőnköt, mondta, ezt segíti a magyar kormány hathatós anyagi jelenléte is, amely 15 ezer eurós összeg pályázati úton való elnyeréséhez nyújt anyagi fedezetet. Ennek eléréséhez az eddigiekhez képest jóval könnyebb feltételeket szabtak.

RMDSZ-javaslat: aki munkaképes, ne kapjon szociális segélyt

Szabó Ödön képviselő elmondta, hogy az RMDSZ az üzemszintű gazdálkodást nem úgy képzei el, hogy egy kézben összpontosuljanak hatalmas földterületek, hanem a gazdatársadalom sokrétűségét, a kistermelők összefogását részesítik előnyben. Ki kell dolgozni egy földbirtoklási törvényt, amelyben meghatározzák a tulajdon felső határát. A képviselő szólt a szakiskolai rendszerben tapasztalható pozitív átalakulásokról, a duális képzés bevezetéséről. Mostantól a mezőgazdasági minisztérium is részt vállal az oktatás támogatásában. Szükség is van minderre, hisz nagy a munkaerőhiány. Az érdekvédelmi szövetség 2018-ban törvényjavaslatot szándékszik benyújtani a szociális és a közmunkarendszerre vonatkozólag, amelynek lényege: aki munkaképes ne kaphasson segélyt. Ilymódon a mezőgazdaságban jelen lévő munkaerőhiányon is lehetne enyhíteni. A képviselő sokatmondó ténnyel is előrukkolt: Romániában 4,8 millió munkavállalót tartanak nyilván, Magyarországon 4,4 millió az alkalmazottak száma, de a közmunkásként foglalkoztatottakkal ott is eléri 4,8 milliót. Csak éppen Magyarországnak feleannyi a lakossága, mint Romániának. Ez pedig hatalmas terhet ró az ország fizetőképességére – fejtette ki Szabó Ödön.

A hallgatóság köreiből érkezett felvetések megbeszélése után közös ebédre invitálták a résztvevőket. A szervezők dicséretére legyen mondva, hogy nem feledkeztek meg a városban működő Gyermek Jézus Otthon lakóiról sem, egy-egy meleg étellel kedveskedtek az ott élő gyermekeknek.

D. MÉSZÁROS ELEK